

TELEGRAFUL ROMÂN.

Apare Marțea, Joi și Sâmbăta.

ABONAMENTUL

Pentru Sibiu pe an 7 fl., 6 luni 3 fl. 50 cr., 3 luni 1 fl. 75 cr.
Pentru monarhie pe an 8 fl., 6 luni 4 fl., 3 luni 2 fl.
Pentru strălătat pe an 12 fl., 6 luni 6 fl., 3 luni 3 fl.

Pentru abonamente și inserțiuni a se adresa la
Administrațiunea tipografiei arhidiecezane Sibiu, strada Măcelarilor 47
Correspondențele sânt a se adresa la:
Redacțiunea „Telegrafului Român”, strada Măcelarilor Nr. 43.
Epistole nefrancate se refuză. — Articuli nepublicați nu se înapoiază.

INSERȚIUNILE

Pentru odată 7 cr., — de două ori 12 cr., — de trei ori 15 cr. rându-l cu litere garmond — și timbru de 30 cr. pentru
fie-care publicare.

Sibiu, 30 Novembre 1883.

Esclusivismul din statul nostru foarte rareori trece granițele pentru a fi cunoscut și în lumea largă. Din când în când presa din Germania se mai ridică în interesul elementului german. Însă și aceasta numai la ocazii rari, cum a fost bunăoară oprirea teatrului german din Budapesta, și mai proaspăt încordarea sașilor în administrarea averii sășesci, și libera dispoziție asupra acesteia.

Afacerea cu Croația a mai atras încățva atențiunea streinilor asupra anormalei situațiuni din țeara noastră, însă și aceasta a fost numai trecătoare. Lucrurile s'au împăcat, și noi tot cei vechi am rămas.

Se vede însă, că toate și au marginile lor. Diarele guvernamentale din România la toate provocările indirecte ale presei maghiare, la cele ale parlamentului, au păstrat tăcere, creșdend că ignorarea încă ajută de multe ori. Această tăcere o a rupt „Româul” în Nr. de Dumineca trecută, caracterisând exclusivismul și curentul politic, ce domnesce astăzi la noi.

Eată ce i se scrie din Budapesta acestui diar:

Aliații ungarilor dela 1867, partida Herbst, sau așa numita partidă constituțională austriacă, zilele trecute ținend la Praga un mare meeting a decretat despărțirea Boemiei în două provincii separate, în provincia germană și provincia cehă, fiecare cu administrațiunea sa autonomă.

Eternul adevăr, că partidele politice fără principii, fără drapel, cad dintr'o extremitate în alta și în urmă ajung de ris, se manifestă în mod vădit în purtarea sêrmanilor dualiști de dincolo de Laita. D. Herbst, cât a fost la putere era un centralisător dualist infocat, astăzi e mai federalist decât federaliștii Cehi, Români, Poloni, Croați, Sârbi, Sloveni, Italiani etc. O asemenea partidă fără drapel nu e nici de guvernament, nici de opozițiune.

Acum trecend dincoace de Laita, asemene vedem că aliații nemților austriaci, Ungurii, dacă vor urma ca până acum, în curend vor ajunge și vor întrece chiar partida dlui Herbst.

Partida liberală în Ungaria de când e la putere, s'a abătut dela principiile, pe care le profesa în opozițiune. Cu puterea în mână ea a lovit necurmat libertățile publice și astăzi voesce ale sdrobi cu desăvirșire. Șeful partidei, d. Tisza, a anunțat deja că va restringe cât se poate mai tare libertatea presei, prin urmare dsa a ajuns a fi mai re-

acționar decât reacționarii și că programa sa ministerială nu mai înseamnă decât reacționarism, împrumuturi, sporiri de biruri și deficit financiar.

Afară de acestea partida dlui Tisza, pe când lovesce fără milă în drepturile Românilor oprindu-i de a face școli din punga lor, în același timp nu se sfiesce a striga sus și tare în parlametul unguresc „că ori unde pe fața pământului s'ar găsi un Ungur trebuie conservat pentru regatul unguresc.”

Pentru a nu se crede, că cele spuse nu sânt întemeiate, resum debaterile ședinței Camerei dela 20 Noemvre cu privire la Ciangăii din Moldo-Valachia (?), termin ce se întrebuintează si astăzi de Unguri în parlamentul din Pesta.

D. Székely, raportore, propune ca petițiunea relativă la colonisarea Ciangăilor din Moldo-Valachia și Bucovina să se depue în cancelaria Camerei spre a se lua act.

D. Thaly, arătând că petițiunea se ocupă în mare parte cu aducerea în Ungaria a Ciangăilor din Moldo-Valachia nu e mulțămît cu propunerea. O națiune nu comite o crimă, țice dsa, când se îngrigesce de consângenii săi în țeri streine de ai conserva naționalității, căreia aparțin de origine. Guvernul să intervină pe lângă guvernul român să admită trimiterea de popi unguri și înființarea de școli unguresci în părțile locuite de Unguri.

D. Somssich roagă Camera să primească propunerea. În țeara ungurescă, urmează dsa, sânt două societăți, care se ocupă cu ungurii din țerile streine, una din aceasta e societatea st. Vasile și alta societatea pentru Ciangăi. Afară de aceste societăți sânt și misionarii bisericei reformate unguresci. Societatea stului Vasile e împărțită în trei secțiuni și are trei scopuri de realizat: întâiu, până când acei Unguri vor rămân în țeri streine, societatea le trimite popi unguri, le înființază școli unguresci și când cere trebuință ajută și cu bani; al doilea, când acei Unguri se vor înmulți într'atât, în cât să nu le ajungă pământul, atunci societatea aduce acasă pe cheltueala sa brațele de prisos; și al treilea societatea la timpul oportun, va aduce la deplinire colonisarea. D. Somssich arată apoi că societatea lucrează necurmat și fără șgomot și ca președinte al societății, a fost totdeauna primit de d. Tisza, președintele consiliului de ministrii, cu mult interes și cu multă bunăvoință. Aceasta o poate dovedi ori când. (Aprobări).

D. Tisza, președintele consiliului declară, că cea mai ardețoarte a sa dorință e: ca ori unde

pe fața pământului se găsește un Ungur să nu fie lăsat a se perde pentru națiunea ungurescă, dar nu poate interveni în mod oficial, fiind că ar crea un precedent pe basa căruia și alții s'ar crede în drept de a întreprinde ceva în statul unguresc. Asemenea lucruri. susține dsa, excepțiune făcend dela intervențiunile amicale, nu se pot face de guvern în mod oficial. (Aprobări).

Ținend de a mea datorie, de a pune acestea în vederea publicului, atrag atențiunea Românilor asupra declarațiunilor dlui Somssich, bărbat erudit și amic intim al dlui Tisza. Aceste declarațiuni au un interes capital pentru noi și de aceea ne mai avend trebuință de nici un comentariu, termin țicend Românilor, ceea ce d. Tisza a țis Ungurilor:

„Îngrigiți, ca ori unde pe fața pământului s'ar găsi un român să fie conservat pentru națiunea Română, din a cărui sin a eșit!!”

Revista politică.

Sibiu, la 30 Noemvre.

Împlinitu-s'a. Da. Băiatul desmerdat al presei jidane, proiectul de căsătorie între creștini și evrei fu respins în casa magnaților.

Și e mare indignația în Israel. Diariul „Pester Lloyd” e neconsolabil și din căderea proiectului face capital de stat. A învins biserica, pierde statul. Grija guvernului va fi, ca statul să trăiască chiar și cu prețul de a peri biserica. *Tertium non datur*, nici un *modus vivendi* nu mai este.

Lucrul stă astfel, că în adevăr la votare 103 voturi au fost pentru și 109 contra proiectului.

Dela 1867 casa magnaților n'a fost așa de cerțată ca și astădată. Și ce e lucru mai însemnat, ședința se vede a fi fost foarte șgomotoasă, căci diariul jidanilor „Pester Lloyd” vorbesce tare despectuos despre ea.

Clerul romano-catolic și greco-catolic a votat cu un glas și cu o inimă contra proiectului — *cel greco-oriental și cel românesc* — din cuvânt în cuvânt citat — n'a fost present.

Așa cetim în „Pester Lloyd.” Și încă ceva. Tot acest diariu amenință cu reformarea casei magnaților, ca ea să nu mai fie espresia clerului romano-catolic, și ne pune în perspectivă jocul de-a baba oarba.

Ni se spune, că acest proiect se va pune din nou la ordinea zilei încă în anul acesta, și încă de

FOIȚA.

O călătorie dela Paris la Constantinopole prin România.

III.

Visitarăm dar ceea, ce Regele numia casă. Reședința regală dela Sinaia este o imensă construcțiune, de lemn și de cărămidă, de o culoare sombră, și de diferite stiluri, dar de un aspect armonios situat pe un întins platou în mijlocul unei văi, și dominând din toate părțile, înălțimile acoperite cu păduri ale munților Carpați. De pe terasă țte scobori în vale și pretutindeni se zăresc înălțimile întunecoase și stufoase ale colinelor din prejur. La dreapta, între doi munți repeși, la picioarele cărora se întinde o vale întunecoasă și strîmptă, care duce drept la Sinaia, plecat spre o parte, se vede casa de vânătoare, care procură Regelui sportul cel mai variat, ce și-l poate închipui cine-va dela vânatul cu pene, până la porcul mistreț și la urs, acest din urmă sport, gigantec câte o dată, se poate judeca după numeroasele piei de aceste animale, cari îmbrac pereții.

Coridoarele, deși lungi, nu sânt de loc bine luminate, ci chiar puțin cam întunecoase. Mobila-

rea simplă, ornamentarea potrivită, tavanele înalte și sculptate, ferestrele zugrăvite și provenind din cele mai bune manufacturi din Germania, sânt confortabile și distribue o lumină plăcută în palat. Lemnăria și lucrările de fer făurit, de proveniență română, sânt o probă a unei industrii progresive și de gust.

Scoborându-ne în etagiul din dreapta, trecurăm pe dinaintea Regelui, care, înconjurat de ofierii de ordonanță, era aplecat pe o hartă, care părea că'i absoarbe toată atențiunea sea. Întrărăm în salonul de musică al Reginei; statui de stejar sânt aliniate de a lungul zidurilor și coloane pătrate înconjurau o tereastră înaltă care răspundea în fața ușei. Un mare piano se afla aședat în mijlocul salonului; Regina se afla aședată la acest piano și acompania pe dra Carlota Leria, o cântăreață română, care posedă o frumoasă voce puternică, și care a raportat succese strălucite pe principalele scene ale teatrelor din Italia și Austria. Dra Leria cânta cu căldură câteva arii din diferite opere și câteva cântece naționale, și când Regele, care intră pe când ea cânta, dede semnalul aplauselor, noi ne grăbirăm de a ne manifesta entuziasmul printr'o surprisă care complectă într'un mod atât de plăcut visita noastră la Sinaia. După ce musica se sfârși, un adjutant veni să 'mi țică, că Regele mă roagă să iau un ceaiu împreună cu M. Sa Mă supui îndată și voui țice

în treacă că ceașca, care îmi fu dată de dra Theodory (plăcuta tineră fată în costum național roșu și alb, ale cărei lungi coade de păr îi acopereau umerii), era de o calitate superioară.

— Ai vădut, îmi țise regele, că nu e lucru ușor de a zidi o casă ca aceasta. Toate materialele au trebuit să fie aduse pe cai și catiri, și pământul se cufunda, cu cât lucrările înaintau. Din țericire am stăruit, și astăzi sântem mulțămiți.

— Cred, respunsei eu, că maiestatea voastră este de un caracter foarte tenace; din această cauză armata română a devenit ceea, ce este astăzi.

— Da, respunse regele, avem acum o armată solidă și bine organizată. Când evenimentele vor sosi în acest colț de lume va trebui să se țină șocoteală de noi. Creditul nostru este escelent, finanțele noastre satisfăcătoare, politica noastră liberală. Căutăm a ne arêta demni de situațiunea noastră și la înălțimea evenimentelor, ce ar putè supraveni.

„Regele schimbând atunci conversația îmi țise:

— Erați la Paris, când cu visita regelui Alfons?

— Da, Sire, și chiar am urmat de aproape trăsura regelui.

— Atunci, ați vădut ceea-ce s'a întemplat? A fost așa de serios, cum s'a țis?

atâtea ori, până ce va primi aprobarea ambelor corpuri legiuitoare.

Diariul „Pester Lloyd“ este diariu autoritativ al guvernului actual. Tocmai aceasta ne face să privim în toată afacerea cu proiectul din cestiune o marionetărie.

Dacă guvernului i-a zăcut la inimă devenirea în lege a acestui proiect, atunci pacta cu clerul romano-catolic, întocmai ca și la facerea legii pentru scoalele medii. Și dacă privesc serios la lucru, apoi e imposibil să facă roată cu proiectul în sensul celor dela „Pester Lloyd“ căci atâtea se scie că biserica de ași, nu se va schimba preste noapte, ca vremea în luna lui Aprilie.

Alegerile municipale sânt pretutindenea la ordinea șilei. De preste tot locul primim sciri despre neorganizarea românilor. Puține comitate românesce fac excepțiune în această privință. Dintre toate mai rău se vede că stau lucrurile în comitatul Făgărașului.

Principele de coroană al Germaniei a părăsit capitala Spaniei, și e în drum către casă. Se șicea zilele trecute, că guvernul Germaniei negociază cu cel al Franței pentru trecerea principelui prin Franța, căci calea pe mare nu-i face bine.

Acuma însă clima s'au schimbat. Principele moștenitoriu al Germaniei merge ear prin Italia, va trece prin Roma, unde va face vizită regelui Umberto și Sânteniei Sale Părintelui Patriarch, sau Papă Leo XIII.

Scirea aceasta s'a lătit în toată Europa cu iuteala fulgerului. Capitulara domnului Bismarck față cu vaticanul a făcut mult svon mai ales în Germania, și aceasta cu drept cuvânt. Dela 1873 începând Guvernul Germaniei a luat o atitudine tare energică față cu curia papală, atitudine, care în minușități pătrundea chiar până la conștiința credincioșilor bisericeii apusene.

Schimbarea acestei politice s'a introdus de mult.

Negoțiarile curg de mulți ani, însă la noua fasă de astăzi nu s'a cugetat nime, și toți se întrebă uimiți: „Welche Wendung durch Gottes-Fügung“?

Vizita aceasta a tras după sine o serie de coniecțiuni. Va trage moștenitorul de tron al Germaniei în Quirinal, făcând vizită Papei, acesta va trebui să-i facă contra-vizită. Însă unde să-i facă contra-vizită, căci papa în Quirinal nu va merge. Însă abstrăgând și dela aceasta, tot mai este încă o mai mare greutate. Dela declararea Romei de capitala Italiei, papa s'a declarat de prisionier în Roma și n'a mai părăsit Vaticanul. Cu tot liberalismul, ce i se atribuia la începutul păstoririi sale, el ține și acum, că e în captivitate, voluntară am dice noi. Aceasta o scim din rostul Sânteniei Sale și o am aușit-o și în toamna aceasta, când cu peregrinagiul în ediția cea mai nouă.

Dacă va abdice principele Germaniei dela contra-vizita sfântului Părinte, prin aceea va recunoaște Germania captivitatea Papei.

Din cele înșirate se vede, că lucrul cu vizita duplă nu e fără nici o incurcătura.

Guvernul italian încă nu va fi măgulit prin aceasta vizită, căci ea e destinată exclusiv numai Papei. Dovadă pentru aceasta este împregiurarea, că ministrul cultelor din Germania Gössler și cel resident

dela Vatican Schlözer vor întâmpina pe principe la Genua, spre a-i comunica vederile și intențiunile domnului de Bismarck.

Camera francesă a votat creditul în afacerea Tonkingului cu 381 voturi contra 146.

Asemenea s'a primit și propunerea deputatului Paul Bert, fost ministru de culte sub regimul Gambeta, — prin care se dă vot de încredere guvernului în afacerea aceasta.

Diarele radicale din incidentul acestei votări strigă în gura mare, că camera a votat rășboiul cu China. Cumcă stăm în ajunul rășboiului — e faptă, și se poate că pe când scriem acestea la Sontay și Bacnirh vor vorbi tunurile.

Raporturile țerilor europene cu China nu s'au turburat până acuma întru nimica. Asemenea stau și ale statelor europene între sine. Se vorbia de o alianță între Germania și Spania, alianță, care era a se încheia din incidentul călătoriei principelui moștenitoriu al Germaniei la Madrid. Acuma se scrie prin toate diarele guvernamentale spaniole, că despre asemenea alianță nici vorbă nu poate să fie.

Dela călătoria lui Giers prin Berlin și Friedrichsruhe multe s'au vorbit despre apropierea între Germania și Rusia.

Nu mult după aceea se ivi scirea, că ministrul de esterne al Rusiei la reîntoacerea din Cannes va lua drumul prin Viena, ceea ce se șicea a fi semn de întreținerea de bune relațiuni.

Această scire se desminți nu preste mult. Din acest incident se credea, că stăm rău cu Russia. Cumcă vești au fost toate cele aușite scim, nu scim însă vești vor fi oare nouele relațiuni dintre noi și Rusia, pre cari le reproducem aici după „Timpul.“

„Foile austriace constată cu mulțămire, că presa rusească face progrese îmbucurătoare în schimbarea pacifică a limbajului său față cu Austria. Drept probă, „Neue freie Presse“ citează următoarele pasaje din „Petersburgskia Wiedomosti“ diar oficios rus:

„Statele tari, cari urmăresc scopuri bine lămurite în politica esternă, vor tinde de sigur spre ele independent și pe față, nepunându-și toate speranțele în cooperatiunea streină. Dacă în Austria nu s'ar sci, că purtarea ei în orientul ortodox este contrarie operei Rusiei de liberare, atunci vizita la Friederichsruhe a ministrului nostru de esterne n'ar însufla atâtea temere și ea nu s'ar nelinisci cu întrebarea; oare veni va ministrul și la Viena?

„De o săptămână această întrebare nu dispere dela ordinea de di a foilor vieneze, ce nu-și ascund frica de viitorul alianței austro-germane. Nu începe indoială, că ultima întrevedere a d-lui de Giers cu principele Bismarck a făcut o impresiune mare asupra cercurilor oficiale și politice din Viena. Ele vorbesc despre un inevitabil conflict cu Rusia din cauza cestiunilor orientale: ele accentuează asupra extraordinărei rezerve a Austriei și se mângăe cu credința, că nimic nu va fi în stare să rupă legătura cu Germania; apoi se întrebă: Oare Rusia nu se va sili să sdruncine amicitia dintre Berlin și Viena punând în locu-i o alianță germano-rusă?

„Dacă politica austriacă urmărește, după cum asigură organele ei, numai scopuri pacifice și dacă în tendențele ei nu e nimic ostil pentru Rusia; dacă poziția militară, ce o are acum Austria în Orient, tinde numai la desvoltarea statelor balcanice,

cugetare, care nu s'ar potrivii cu marea sa inteligență, e greu a presupune, că în împregiurările actuale el ar fi întâlnit, din întâmplare, pe țarul Rusiei în Danimarca, în acel colț necunoscut și pacinic.

— Oh! dișe regele, dênșii n'au stat decât foarte puțin împreună; în realitate, ei n'au avut timp de a vorbi de afaceri serioase.

— Cer iertare Maiestăței Voastre, dar dênșii n'aveau trebuință de mult timp pentru a trata afacerile cele mai grave și cum nu sciu nimic din convorbirea lor, pot să 'mi permit ori-ce presupuneri. Așa de exemplu, dl Gladstone a spus împăratului Rusiei că Englitera, fiind astăzi instalată în Egipt, Dardanelele o interesau ceva mai puțin decât în trecut, căci calea Indielor aflându-se astfel în mânilor sale, ea e sigură, că comerțul său pe Marea Neagră nu va mai fi împedecat. Această declarație n'ar fi luat mai mult de un minut și cu toate acestea ar fi fost tot așa de importantă ca și un lung tratat.

— Oh! replică regele Carol, un ministru engles, care ar face o asemenea declarație, ar fi resturnat a doua di.

— Cred mai mult, Sire, că un cabinet engles ar fi resturnat în 24 de oare, dacă ar ave a-erul că voesce să părăsească Egiptul de o dată.“

atunci Austria nu face decât să completeze opera Rusiei și nu e trebuință de călătoria la Viena a ministrului nostru, pentru ca Rusiei să-și exprime recunoștința. Acordul vine atunci dela sine și ori ce asigurări verbale ar fi de prisos. Apropierea dintre Rusia și Germania nu esclude de loc, trebuie să credem, relațiunile amicale dintre Rusia și Austria. Un organ influent din Viena temându-se de siguranța alianței austro-germane, a mărturisit sincer, că armonia între Viena și Petersburg e posibilă numai dacă Austria va rezista la o politică de cucerire dincolo de Dunăre. Așa dar, dacă era aci obstacolul pentru armonie, atunci cum se vede, în lăturarea lui depinde numai dela Austria.

Tot în sensul acesta se exprimă și „Nevoe Wremea“.

De vor fi vești, vom vedea, noi le primim după cum le aflăm înșirate.

În vecina Sârbie lucrurile stau în stadiul neșiguranței. Miliția ține ocupat terenul revoluției, și tribunalul judecă la furci. Cine cunoaște procedura sârbilor în asemenea cauri, și trecutul actualului ministru president, acela nu se va dori în Serbia. Cumcă prin forța armată se poate oprima revoluția acela o și credem și o și scim, dar că o țeară să se poată governa între asemenea împregiurări, aceea nu o credem.

După scirile mai nouă regele a agrățiat dintre resculați pe toți cei condamnați la moarte.

Correspondențe particulare

ale „Telegrafului Român“.

Sibiu, 30 Noemvre 1883. Ziua sântului Andrei s'a inaugurat cu ședința publică a societății de lectură Andreiu Șaguna. Ne pare bine vedând că junimea se entusiasmează și nu-și uită de datorița sa la dișle mari. În viața societății de lectură „Andreiu Șaguna“ ziua de astăzi e di însemnată, di de serbătoare, și ea o și serbează în tot anul în mod festiv.

După cum s'a anunțat prin programă în Nr. de Sâmbătă al diariului „Telegraful Român“ ședința s'a deschis la 7 oare prin conducătorul societății, domnul profesor seminarial Dr. Ioan Crișan.

Domnul Crișan în cuvinte respicate făcând o scurtă privire istorică, a arătat, că fie-care națiune și-a avut bărbații săi mari, a căror istorie e nedespărțiveră de cea a națiunii. Așa și bărbatul, în memoria căruia societatea „Andreiu Șaguna“ dă ședința publică.

După deschiderea ședinței s'a urmat conform programei. Domnul Oprișă în cuvântarea ocașională a arătat meritele reposatului arhieru, Andreiu Baron de Șaguna, pe terenul scolar. Cuvântarea a fost lucrată cu gust și executată cu precisiune.

Asemenea bine lucrată a fost disertațiunea domnului Mircea: „Însemnătatea studiului și a cultivării limbei materne.“

Cum că mulți români nu vorbesc românesce, ci prefer altă limbă, d. e. la noi limba germană, sau chiar și cea maghiară, în România limba franceză, e fapt, și e bine, să-l constatăm cât se poate mai des. Și mai ales a făcut bine domnul disertante, că l'a accentuat aseară în fața frumosului public din sala seminarială. Doară doară și-o vor fi pus oamenii la inimă.

Cu aceasta, conversațiunea s'a terminat și domnul de Blovitz a părăsit pe Maiestatea Sa Regele.

— A! dar nimeni nu se gândesce la aceasta, răspunde Regele, suridând.

În timpul acestei conversațiuni, câți-va din amicii mei plecaseră deja, căci era târziu și Regele mă conduse la Regina pentru a-mi lua ziua bună. Regele îmi strinse apoi mâna într'un mod cordial și ajunsei pe tovarășii mei de călătorie, cari se grăbiau să ajungă mai iute la gară, unde trenul se pregătia de plecare. Era aproape 7 oare când, prin noroiu și ploaie, ajunserăm la gară. Părechia regală produse asupra fie-căruia din noi o impresiune fascinatoare.

Regele ténér de ani și ténér încă în regalitate, întrând în noua sa țeară, acum 17 ani, sub nise auspicii totdeauna foarte grele de suportat, din străinătate, primit la început cu ură sau cu indoială, a câștigat încetul cu încetul, printr'un devotament și muncă fără esemplu, inimile supușilor săi și a devenit ași speranța cea mai mare a viitoarei mării a României. Este un caracter, indestul de rar și interesant, ca să merite un omagiu public. Și, când cugetam la poetica și grandioasa visiune, care a fost înainte noastră în palatul dela Sinaia, în aceea di ploioasă și posomorată, conversând cu înlesnirea și vivacitatea parisianelor celor mai distinse, arătându-ne

— N'a fost serios în ceea ce privesc strigătele, căci acei, ce vociferau, nu erau decât spuma populațiunii, spuma, care se ridică totdeauna la suprafață în ori ce mișcare populară. Dar, ca simptom, a fost într'adevăr serios, mai cu seamă având în vedere tăcerea pe care o păstra imensa majoritate, care lăsa să se strige fără a protesta.

— Și aceasta e cu atât mai straniu, dișe Maiestatea sa, căci regele Alfons în realitate nu făcuse nimic. Când un regiment îmi tu dat mie, n'aveam nici cea mai mică idee de locul, unde el se afla în cartier. Nu voi să mă arăt că nu sciu aceasta și trimisei un adjutant să se informeze. Numai astfel aflai că regimentul, al căruia colonel fusese numit, era în garnisoană la Metz. Ah! Aceasta nu face dese vizitele suveranilor la Paris, ori-cari ar fi circumstanțele, cari au adus după el evenimentele dela 29 Septembrie;

„Schimbând încă odată convorbirea, regele îmi dișe:

— Cred că d-ta ești unul dintre aceia, cari credeți că întâlnirea dlui Gladstone și a împăratului Rusiei este accidentală?

— Ași răspunde, da, dacă ea ar fi avut loc într'altă parte de cât în Copenhaga. Nu pot vorbi de cât prin conjecturi: dar, afară numai, dacă Maiestatea voastră n'ar atribui d-lui Gladstone o ne-

Nu e însă atât de mare primejdia, cum crede domnul disertant, când ne spune, că avem două limbi una a poporului și alta a literaților. Se pare că e drept, se pare odată că o se ajungem acolo, unde ne crede domnul disertant a fi ajuns, dară slavă domnului, corentului s'a pus stavilă. Și la noi tocmai limba poporului e comoara cea mai neprețuită, comoară scumpă, de care nici măestrul domnul Odobescu nu se poate sătura din destul, deși el mai mult se apropie de ea.

Și domnul Mircea, ca și dl Oprea, a fost ascultat cu multă plăcere.

Declamările au fost partea mai fericită a programei. Și nu fără cuvânt. Trebuie să ne tragem seama cu publicul, care mare parte e compus din dame, și să ne acomodăm profesorului de gustul lui. Disertațiunile academice — fie ele cât de escelente — încă și au locul lor.

Domnul Oniți a declamat foarte bine cântul al III din Negriada de Aron Densușianu.

Asemenea și dl Saftu, care a electrisat publicul prin modul escelent, cum a declamat.

Cea mai fericită parte a programei au fost cântările, 1. Cânt de unire, cor de *W. A. Mozart*; 2. Noaptea, cor de *F. Schubert* executate de corul clericilor sub conducerea profesorului de muzică, dl Georgiu Dima, și un solo „Ciobanul“, cântat de dl Popa și acompaniat pe piano de dl Dima.

Domnul Popa este bine cunoscut publicului. Puternica și frumoasa sa voce de bas ne-a făcut să simțim plăcerile, care numai o frumoasă cântare le poate escita. Publicul l'a aplaudat, după cum a și meritat, și fiindcă aplausele nu voiau să mai încete, a trebuit să repeteze cântarea.

Buna primire și manifestarea îndestulării din partea publicului sunt dovadă, că el a fost mulțumit și cu domnul G. Dima ca compozitor și cu domnul Popa, ca interpretele domnului Dima.

Domnul Popa în frumoasa sa voce are un capital neprețuit. Va greși, tare va greși și domnia Sa și mai marii săi, dacă vor lăsa să se peară această comoară.

Domnul Popa încă nu știe, ce mărgăritari posedă în vocea sa. Și se pare, că nici cei chemați nu cunosc aceasta, altcum nu ne putem explica, cum lasă ne folosita ocaziunea de a capitalisa comoara la ocaziunea cea mai potrivită de acum, având pre domnul Dima — artist în cântare — la îndemână.

În total executarea programei a făcut asupra publicului cea mai bună impresiune și Escelenția Sa domnul Arhiepiscop și Metropolit, Miron Romanul a vorbit din inima publicului întreg exprimându-și complăcerea sa.

Constatăm, că Societatea „Andrieu Șaguna“ din an în an face progrese tot mai mulțumitoare. La strălucitul succes al ședinței de a seară o parte însemnată cade asupra domnilor conducători Dr. Ioan Crișan și G. Dima.

Publicul a fost foarte numeros, așa că pe afară încă vor fi fost, cât și în sală.

Decorațiunea salei a fost făcută cu mult gust.

Una nu pricepem. Pentru ce ne înfundă societatea în tot anul în mica sală din seminarium. Nu sînt în Sibiu destule localități menite spre acest scop? Eu cred, că sala dela Musikverein ar fi cu mult mai potrivită și ea ar contribui îndecit la însemnătatea serbării. Nu cred, că considerațiunile financiare vor fi fost decisive în această privință, de oare ce cu jumătate din spesele pentru decorarea salei în seminarium se acopereau spesele în Musikverein.

C. d. Ș.

pisturile ei sau povestind concepțiunea subită a planului residenței regale, în care avurăm onoarea să fim primiți și al cărui loc fusese ales de însăși Maiestatea Sa, poate oare surprinde pe cineva că, la supeul ce ne așteaptă, la 10 oare în Bucuresci, cu toții într'o comună înțelegere am ridicat pabarale și că chiar cei mai puțin entusiaști le au golit dintr'o singură dată în onoarea oaspeților regali ai castelului dela Sinaia? La Sinaia, d-ra Theodory, domnișoara de onoare a Reginei, dăduse un mic buchet, d-nei Sale și surorii sale, două din doamnele din societatea noastră. Ele și le prinse la pept. Scoborându-se la Giurgiu, un impiegat vama înainta spre el și le smulse dela pieptul lor. Noi îl privirăm cu gura căscată câte-va secunde uimiți de o asemenea procedare: și bietul om zăpăcit, ne diise destul de politicoasă: *floxera! floxera!* și remase încremenit de risul sgomotos, de care fu întimpinată explicațiunea sa.

Cober.

Arestarea preotului Constantinescu.

Ni se scrie din Bitolia (Macedonia) că s'a primit o depeșă, prin care se comunică profesorilor gimnasiului român scirea, că nenorocitul preot Dumitru Constantinescu, supt-institutorul scoalei române de băeți din Piroli în Epir a fost arestat la Grebena și trimis în Asil.

Acest preot român a fost în mai multe rânduri arestat și persecutat în modul cel mai arbitrar și neomenos de arhieriei grece, pentru că nu s'a supus ordinilor lor amenințătoare, de a se lăsa de profesiunea dascălului român.

În luna lui Decembrie 1880, când era institutor al scoalei române din Velestin (în Tesalia), unde mare parte a familiilor din Pivoli, petreceau iarna, arhierul grec din Volo, Dimitriadis, l'a acuzat la autoritățile turcesci, cari la grava acuzare făcută serios de un prelat în contra unui cleric, care spiritualmente depindea de sântia sa, mai mulți gendarmi au dus la Volo pe numitul preot român cu mâinile legate cot la cot, și l'au aruncat în închisoare. Prin intervenirea cosulatului român din Salonic s'au lămurit lucrările și toată culpa preotului se reducea la aceea de a învăța copii de români limba lor maternă.

Autoritățile otomane au dechiarat, că nu este cas de urmărire în materie civilă ori corecțională. Arhierul grec, Dimitriadis în ședința plină a consiliului administrativ, al cărui era membru, ș'a permis ai lua potcapiul, și nenorocitul preot ca lovit de trăsnet s'a vădut cu capul gol și părul despletit cădând pe obrazul lui, ș'a înfășurat capul cu o batistă și s'a dus la han, și întorcându-se la Velestin a reinceput la școală cursurile întrerupte prin forță.

Vara întorcându-se la Pivoli, ear și-a continuat școala română, cu toate amenințările și șicanile, ce i face arhierul grec din Grebena, care după ce a cetit un aforism în biserică în contra preotului D. Constantinescu, care nu se supune ordinilor marii biserici, mai târziu vădend, că preotul român preferă a fi dascăl român de cât preot grec, i-a ridicat darul și el.

Când a vădut, că toate aceste măsuri și pedepse riguroase, n'au produs efectul dorit, arhierul grec din Grebena, care se afla la Constantinopole ca membrul al sinodului dela Fanar, a luat hotărârea în unire cu patriarhul, de a decurge la forța materială și abuzând de privilegiile, de cari se bucură patriarhia grecească, a cerut și obținut dela sublima Poartă un ordin, prin care Căimăcanul din Grebena este poruncit să esileze pe preotul grec (român) Dimitrie Constantinescu din Pivoli.

Ceea ce este mai trist, familia acelu preot a rămas fără nici un sprigin material. Nenorocita sa femeu cu cinci copii, din care cel mai mare este de 9 ani, a rămas lipsită și de 50 franci pe lună ce primea soțul ei ca supt-institutor al scoalei române.

„Rom.“

Incendiul din Bruxelles.

Cetim în „l'Indépendance belge“ dela 7 Decembrie:

Un incendiu s'a dechiarat ađi la Camera reprezentanților, cu puțin mai înainte de oarele cinci.

Tavanul sălei ședințelor a luat foc, și îndată sala s'a umplut de fum.

A trebuit să se ridice ședința.

Camera este provădută de aparate speciale, cari este de ajuns ale pune în comunicație cu gurile de apă pentru a combate focul. Dar întâiul moment, a fost un fel de zăpăceală care a paralisat puțin eficacitatea măsurilor luate de prevederea acestorilor, fără a mai vorbi de câteva escese de zel cari au împedecat într'u câtva serviciul. Toți alergau în partea unde focul tindea a se propaga. Aci se află mai multe deschidături pentru ventilația aerului. Aerul a ațit și mai mult flăcările și giumurile spărgându-se au cădut cu mare sgomot pe covorul emicicului și pe pelea, care garnisește fotoliurile deputaților.

Era cât pe aci ca covorul să ia foc. A părut un moment, că incendiul are să ia proporții în destul de neliniscitoare.

Zăpăceala devenea din ce în ce mai mare. Pe scări se întâlnea mulțime de persoane, de altminte foarte bine intenționate, dar făcend mai mult sgomot decât treabă: se vedeau până și funcționari ai pompelor funebre în ținută oficială.

Pompierii fură îndată înscințați, dar perdură câtva timp căutând și drumul printre coridoarele și scările cele multe, unde cine-va lesne se poate rătăci.

Cătră oarele 5 și un quart, prezența și activitatea lor se manifestau într'un mod caracteristic. Din tribuna ȋiarisților se audea sgomotul apei aruncată pe părțile aprinse ale clădirei.

La 5 oare 35 minute se crede, că biblioteca Camerei a luat foc, dar la oara, în care ne sosese această informațiune, ne este cu neputință s'affirmăm ceva în aceasta privință și aceasta cu atât mai mult cu cât ea nu ne sosese chiar dela Cameră.

În partea stradei Louvain, se ved nisce mari limbi de flăcări, cari se ridică de asupra palatului Națiunei.

Din partea de jos a orașului spectacolul este înflorător, și atrage o mulțime imensă de lume spre cartierul Parcului.

Toate stradele, cari duc la cameră sînt pline de lume.

O lumină roșetică luminează biserică colegială a sântilor Michail și Gudule, care apare ca în mijlocul unei aurore boreale.

Neliniscea este foarte mare în ceea ce privește clădirile vecine; aceasta făcu să se ude neconținut acoperișul ministerului afacerilor streine. Un oficiar de poliție, dl Delattre, este instalat aci și dirigează acest serviciu.

D. Warnaut, grefierul Senatului întreabă, dacă nu este consult a rădica tablourile lui Louis Gallait. Un locotenent de pompieri, d. Claessens, il asigură că focul n'are să se întindă.

La Eden-Théâtre, neliniscea este asemenea foarte mare.

Toate posturile de poliție sînt înscințate. Se așteaptă pompele cu aburi.

Pichetul de ajutor al grenadirilor sosese în grabă, în urma ordinului ministrului de rebel.

Colaboratorul nostru, care se află în tribuna ȋiarisților, ne dă relațiunea următoare:

„Erau 5 oare fără 20 de minute și cuvântul fusese dat d-lui Tournay pentru o interpelare, când un fum ușor apărund în tribuna ȋiarisților, strigarăm președintelui: „Este foc!“ Mai întâiu se credu că este o glumă; dar după câte-va minute fumul se întine din ce în ce mai mult. Dl președinte Descamps ridică ședința. Cu toate acestea nici un deputat nu credea, că este foc.

„După câte-va minute, flăcările isbucniră.

„Eșim cu toții și pe scară găsim o mare desordine. Ne urcăm deasupra și ajungem în pod, de unde ne diice un ușier, că putem să ajungem la locul incendiului. Dar în acest pod este foarte întunec, și ne lovim de o ușe închisă.

„Ne coborim și întrăm în tribuna ȋiarisților. Toate lampile fuseseră stinse, și sala ședințelor nu este luminată decât de lumina flăcărilor. Giumurile de deasupra se sparg și cad în bucăți: bucăți de lemne aprinse cad pe covor și sunt stinse de funcționarii camerei. Mirosul este infect.

„Vai! nu este nici o presiune.

„Acoperișul emicicului este foarte înalt în raport cu rezervoriul dela Ixelles. Se trimise după pompa cu aburi, dar când are să sosească?

„În sala ședințelor, un tub este pregătit în cazul, când focul s'ar întinde; acest tub însă se sparge și covorul se umple de apă.

„Primarul Buls se află aci împreună cu vicepreședintele Couvreur.

„Eacă că focul începe să se arete la basa boltei; mulțime de sfărământuri aprinse cad de sus. Aceasta devine periculos, căci sîntem amenințați ca toate acestea să ne cadă pe cap.

„Focul a fost comunicat de gazul ventilatorului la lemnăria clădirei, și se vede, că toată arde. Din când în când, o flăcără mare ese din tavan și se întinde în sală.

„Gazul are să facă esplosiune, diice cine-va. Câte-va persoane cari se află aci, nu se preocupă câtu și de puțin de nenorocirea ce se poate întempla. Un aginte al poliției ne strigă că trebuie să eșim, căci pericolul este mare.

„Eșim din anti-cameră și din saloane se scot mobile și portretele președinților. Nu mai întâlnim în coridoare decât pe generarele Gratry, ministrul de rebel.

„Dela ferestrele din catul I-ii zărim mulțimea de afară. Ni se aruncă fotoliurile printre picioare. Ne scoborim, și pe piață sîntem cuprinși de o mare mirare vădend flăcările, cari se ridică în aer.“

6 oare — (Cu telefonul.) În partea parcului, toată clădirea este în foc, și ministerul afacerilor străine începe să fie atins.

Nisce limbi de flăcări se rădică până la o nălțime de două-șeci de metri deasupra palatului Națiunii.

Funcționarii mută în localurile Cercului artistic și literar tablourile și alte obiecte prețioase, cari împodobesc palatul Națiunii.

Ajutoarele sosesc neconținut, dar organizarea lasă mult de dorit și apa lipsește.

Parcul este luminat ca ziua, dela Palatul Națiunii până la palatul Regelui. Basinel strălucesc și scântează supt reflectele flăcărei.

Vântul, care suflă spre Ixelles și Saint Gilles, duce departe tot felul de sfărâmaturi aprinse.

Grilele parcului sunt închise. Tavanul Camerei cade; emicicliul se află cu totul descoperit. Biblioteca camerei acum este considerată ca perdută! Toate trupele și pompierii se află la locul incendiului.

La 6 oare și 15 minute, focul se întinde deamăndouă părțile peristilului, și mai cu samă în partea ministerului afacerilor străine. „Rom.“

Varietăți.

* (Părăstas.) Ziua Sântului Andrei s'a serbat eri cu ceremonie bisericească. În biserica din cetate s'a săvârșit sânta liturghie, și apoi parastas. La parastas au funcționat P. archimandrit și vicariu arhiepiscopesc Nicolau Popea și domnii asesorii consistoriali Dr. Ilarion Pușcariu, Zacharia Boiu, Moise Lazar, presbiterul Ioan Reou, și ca diacon P. Ioan Cândea. Răspunsurile funebrele le-a executat corul seminarial.

* (Reuniunea română de cântări din Sibiu) va aranja Duminecă în 16 Decembrie a. c. al doilea concert ordinar în sala dela „Musikverein“ de aici cu următoarea programă:

- Trei cântece pentru sopran de Reinecke:
 - Dâmbovița apă dulce,
 - Sârmana fată,
 - Nerușinat.
- Trei cântece pentru cor micșt de F. Mendelssohn-Bartholdy:
 - Aducere aminte,
 - Priveghitoarea,
 - Lauda primăverei.
- Arie p. alt din „Cruciații“ de N. W. Gade.
- Două inimi nu-mi dau pace, cor micșt cu acompaniament de piano de G. Dima.
- (Cântece pentru bas).
- Psalmul 42 pentru soli, cor și acompaniament de piano de F. Mendelssohn-Bartholdy.

Biletele, cari ca și în rândul trecut vor fi numerisate, se vor estrada Duminecă în 16 Decembrie a. c. dela 11—12 a. m. și dela 3—5 d. a. în localul scoalei române de fetițe (Strada Cisnădiei Nr. 7).

* (A pel.) Dela Deva primim următorul apel adresat membrilor reprezentanței comitatense: Ziua pentru exercitarea celui mai principal drept constituțional, oferit numai odată în restimp de 6 ani, — alegerea funcționarilor (oficialilor) la administrațiunea comitatului, — este ficsată, pentru comitatul Huniadorii, pe Vineri 16/28 Decembrie a. c. Deci:

Având în vedere, că interesele vitali ale comitatului nostru pretind imperios, ca pe aceea și, fiecare membru al reprezentanței municipale, — virilist, sau ales, — nesmintit să fiă la postul său; adevărat să participe în persoană la memorabilul act, dela reușita căruia în mare parte atârână fericirea și bunăstarea locuitorilor acestui comitat: și că toți se putem fi în cunoștința de cauză, adevărat să ne putem informa; am aflat de trebuință, să ținem o conferință amicabile, pentru a consulta asupra ținutei și conduitei, ce vom ave a lua față de acel act însemnat.

Drept aceea subscriși din incredințare, ne luăm voia a Te invita cu tot respectul, să binevoiesci, — ca membru al reprezentanței a participa negreșit în persoană și la amintita conferință amicabile, carea va ave loc aici în Deva, în scoala română la 15/27 Decembrie, la 5 oare seara, adevărat Joi cu o și înainte de ziua alegerilor; rugându-Te în interesul solidarității ca până atunci să nu promiți votul Dtale, și propriamente să nu Te angezi nimărui.

Tot odată Ți facem cunoscut, că s'au luat măsurile necesare pentru că în tot timpul alegerilor, fie care membru — având lipsă, să fie provedut cu quartirul corespunzător.

În firma speranță, ba convinși chiar, că necruțiând osteneala și sacrificiul Te vei presenta atât la memorata conferință amicabile, cât și la actul de alegere: Te rugăm să binevoiesci a primi, și cu această ocaziune expresiunea deosebitei noastre stime.

Deva la 28 Noembrie (10 Decembrie, 1883.

Comitetul electoral central.

Ioan Papiu m. p., F. H. Longin m. p.,
președinte. secretar.

Redactor provisoriu: Mateiu Voileanu.

* (În a doua întrunire literară) de Joia trecută dăce „Gazeta Transilvaniei“ din Brașov d. prof. A. Bârseanu a vorbit despre poezie în genere și în special despre poezia epică. A resumat pe scurt cele dăse în sedința trecută asupra poeziei populare, a făcut deosebire între poezia subiectivă și cea obiectivă și a arătat că doina exprimă sentimentele, împărtășește lumea din prejurul său aceea, ce se află în sufletul săteanului român, ear trecând la cântecul bătrânesc sau la balada populară, a spus, că acest fel de poezie descrie întâmplări din atară, cari au impresionat, cari au atras mai mult băgarea de seamă a poporului. „În întrunirea trecută“, continuă dl Bârseanu, s'au adus ca exemple trei cântece bătrânesci „Toma Alimosiu“, „Soarele și Luna“, și „Dragoșiu.“ În balada Alimosiu poporul nostru își aduce aminte de jalnicul sfârșit al acestui misterios voinic din timpurile de vitejie ale istoriei săteanului nostru. În legenda „Soarele și luna“, omul din popor caută ași talmăci ciudata privești ce i se întârșează regulat în fiecare și, și anume, când soarele, sfântul soare se ivesce la resărit, palida lună, surioara sa Ileana Cosinzeana se grăbesce a parăsi nemărginita câmpie a cerului. Trebuie să fie vre-o pricină, care-i face pe acești doi stăpânitori ai cerului, pe soarele auriu și pe luna argintă, ca să se ferească mereu unul de altul, să se alunge în veci și să nu se mai întâlnească, își dăce țeranul nostru. În cele din urmă, el pătunde cu puternica sa închipuire în această tairă a naturei și. este sigur, că cei doi frățiori au făcut vre-o greșală mare, prin care și-au atras asupra-le mânia lui Dumnezeu. Și ce greșală mai mare ar fi putut face, decât că domnul țerei cuprins de un dor nebunesc ar fi căutat să ia în căsătorie pe surioara sa, pe luna. — În sfârșit în legenda lui Dragoș s'a simbolisat împopularea Moldovei cu românii emigrați din Maramureș. — Prin urmare cântecul bătrânesc sau balada nu exprimă ca doina simțeminte, nu este poezia subiectivă, ci se ocupă cu o întâmplare, din afară, adevărată sau închipuită, așa dară este poezia obiectivă. „Este foarte natural, a continuat conferențarul „că și în poezia artistică sau cultivată să găsim aceleași despărțeminte ca și în poezia populară. Prin acestea a făcut deosebire lămurită între poezia lirică, care e subiectivă și între poezia epică, care este obiectivă. A dezvoltat și a deslușit toate felurile de poezie artistică și oprindu-se la epica a făcut un mic istoric al ei, a arătat ce se află la alte popoare din felul acesta și în fine și aceea ce se află la noi. A explicat „Dumbrava Roșie“ și a cetit „Ana Doamna“ de Alecsandri. — Dl Profesor P. Dima a delectat publicul atât prin interesantul și comiul cuprins al „Ducei Balasia“ de N. Gane, cum și prin modul, cum a împărtășit aceasta povestire. — În cele din urmă a preles dl prof. Ilașievici. A vorbit ceva în general despre natură, a făcut deosebire lămurită între cele 3 regnuri din istoria naturală. A arătat însușirile ce le are din acest regn, caracterisând fințele vii, plantele și mineralele. Amabilele ascultătoare și-au putut câștiga nesce vederi spre a pute cuprinde mai ușor nemărginita materie, și cu deosebire fiecare și a înlesnit lucrul pentru viitoarele prelegeri din această specialitate. — Sedința a durat dela 7 oare până a 8 3/4. Întrunirea viitoare va fi Joi 1 Decembrie.

* (Victor Hugo.) Se scrie următoarele din Paris diariului „Fremden-Blatt“: „Marele poet, cu toată vârsta sa naintată, e foarte bine. Surdenea lui, pe care nu voiesce nici s'o măturească, nici s'o lase a se vedea, îl isolează. Nici un vizitator nu trebuie să stea la dânsul mai mult de două-țeci minute. Numai la masă vede el bucuros pe amicii și adoratorii lui și atunci numai el vorbește și încă cu o mare vioiciune. La 9 oare se retrage în camera sa de culcare, unde se preumblă încă până la meșul nopții gândindu-se la noii lucruri. Dar în fiecare după ameași îl ia o principesă rusă de se preumblă cu trăsura la Bois de Boulogne. Această principesă, care e și dânsa poetă, este foarte bogată și cea mai mare adoratoare a bătrânului poet. Ea a construit într'adins pentru dânsul o trăsură foarte comoadă, care e trasă de doi cai înhămați la la Orloff. Ea a hotărât, că, după moartea poetului acești cai să fie puși într'un grajd separat, unde să fie hrăniți și îngrijiți fără a mai face nimic, ear trăsura să fie transportată la museu. Principesa este o femeie cu o educațiune deosebită, și, fiind că voiesce ca și copiii ei să tragă pe cât se poate mai multe foloase din discursurile și cuvintele ilustrului ei amic, apoi stau în tot-deauna dinainte în trăsură ori de câte ori bătrânul poet și principesa merg la preumblare.

* (Congres antisemitic) este convocat la Paris de redacțiunea jurnalului „Antisemitique“ pe luna lui Februaie 1884. Scopul congresului va

fi de a da în mâna guvernului armele cele mai potrivite în contra judaismului. Între argumentările sale redacțiunea jurnalului susamintit provocându-se la anele financiare ale statului constată, că în Franța se află 600 de institute private financiare cu 8 milioane de franci avere. Averele acestea colosale o administreză în modul cel suveran 4200 de administratori, dintre cari 3000 (!) sunt jidani.

* (Contra durerii măselelor). S'a aflat că cel mai bun și mai simplu remediu în contra durerii măselelor stricate este piatra acră (germ. Alaun), care sistează ori ce durere a măselei găunoase și oprește totdeodată întinderea mai departe a putrejunei ei. Cu ajutorul unei pene cioplite se așază piatra acră încâtva pisată fiind în crepătura dintelui stricat, cu cât mai tare se topește cu atât mai tare alină durerile. De câte ori se înnoește durerea n'au decât a aplica de nou în modul susamintit piatra acră, până ce nu trece durerea cu totul, tându-se totodată și calea stricării mai departe a măselei, căci după cum se scie, remășițele de mâncare sunt, cari cu putredirea lor între crepăturile măselelor, produc stricarea lor totală. Stricarea aceasta se delătură prin însușirea antiseptică a remedului amintit.

* (Casa parlamentului belgian) a ars în 6 a luni curente cu totul. Paguba este imensă. Biblioteca parlamentară a camerei și a senatului, care era cea mai completă și bogată a întregului continent fū nimicită. Focul a isbugnit, chiar când era întrunit la sedință. Afară de câți-va pompieri focul n'a avut multe victime. Mai pe larg la alt loc.

Loterie.

Mercuri 12 Decembrie. 1883.

Sibiu: 8 69 10 85 21

Bursa de Viena și Pesta.

Din 11 Decembrie n. 1883.

	Viena	B-pesta
Renta de aur ung. de 6%	120.40	120.35
Renta de aur ung. de 4%	87.65	87.65
Renta ung. de hârtie	85.35	85.25
Renta de aur austriacă	98.60	98.50
Împrumutul drumurilor de fer ung.	138.75	138.—
I emisiune de oblig. de stat dela drumul de fer orient. ung. I	91.75	91.75
II emisiune de obligațiuni de stat dela drumul de fer orient. ung.	113.—	113.—
Aceiuni de bancă austro-ung.	837.—	835.—
Aceiuni de bancă de credit ung.	232.40	251.10
Aceiuni de bancă de credit ung.	291.25	291.55
Aceiuni de credit austr.	293.—	293.10
Obligațiuni de stat dela 1876 de ale drumului de fer orient. ung.	96.80	96.75
Obligațiuni ung. cu clausulă de sorțire	99.50	99.75
Obligațiuni urbariale temeșane de	99.50	99.50
Obligațiuni urb. temeș. cu clausulă de sorțire	99.50	99.50
Obligațiuni urb. transilvane	99.75	99.75
Obligațiuni urbariale croato-slavonice	100.—	100.—
Obligațiuni ung. de răscumpărarea țecimei de vin	97.—	97.—
Obligațiuni ung. de răscumpărarea pământului	100.50	100.50
Sorți de stat dela 1860	134.70	134.—
Sorți ungurești cu premii	113.75	114.50
Sorți de regularea Țisei	110.50	110.50
Datorie de credit austr.	282.—	282.—
Datorie de stat austriacă în argint.	79.75	79.20
Datorie de stat austriacă în hârtie	79.15	79.20
Scrișuri fonciari ale institutului „Albina“	—	100.80
Argent	—	—
Galbin	5.71	5.69
Napoleon	9.59	9.58
London (pe polița de trei luni)	120.80	120.85

Se angajiază la moment cu condiția stabilă un bun

eulegător român și doi învățacei

de tipografia în

[624] 1

Tipografia „AURORA“ din Gherla.

Nr. 665.

[623] 1—3

Publicațiune.

Din partea primăriei comunale a Branului inferior se aduce prin aceasta la publica cunosință, cumcă comuna Branului inferior, Sohodol, Poarta și Predeal cu concesiunea autorităților competente vând pre 26/14 Decembrie 1883 în calea licitațiunei publice următoarele cantități de lemne de brad din pădurile lor proprii, și anumiți:

1. Cumcă comuna Sohodol vinde 10,000 trupine de brad pre durata de 5 ani, cu dreptul de a tăia și căra din pădure părțile asemnate de forestrar din pădurea Bucsa, câte 2000 trupine dela 8 policari (țoli) în sus, prelungă prețul estimațiunei dela 2000 fl. în sus.

2. Cumcă comuna Poarta vinde din pădurea Bărbuleț 6500 trupine de brad pre durata de 5 ani, cu tăiere anuale de câte 1300 trupine, cu prețul estimațiunei dela 2000 fl. v. a. în sus preste toți 5 anii.

3. Cumcă comuna Predeal asemenea vinde din pădurea Paantece, pre durata de 5 ani, suma totală de 4000 brași (trupine) pre lângă prețul estimațiunei dela 800 fl. v. a. în sus și cu dreptul de a se tăia și căra pre an câte 800 trupine și anumite preste tot în părțile de pădure asemnate de forestrar. Condițiunile se pot vedea la subscrișa primăriei.

Branul inferior, 2 Decembrie 1883.

Primăria comunei.

Nicolae Moșoiu m. p.,
primar.u.

Editura și tipariul tipografiei arhiepiscopale.